

ora de istorie
ISTORIA ÎN IMAGINI

A venit poștășul - Anglia 1960

(/surta Quora.com)

Prinde-mă dacă poți - Rockaway beach 1958

(/surta Quora.com)

L.A.P.D. 1948

Sub zodia THALIEI
Valentin Silvestru - 100 de ani de la naștere

Sunt oameni înzestrați cu har, sortii să lase semne pe parcursul traiectoriei lor lumești. Prin lumea noastră mult prea efemeră, a trecut și Valentin Silvestru, un nume trecut de acum în legendă. Născut în toamna anului 1924, într-un sat moldovean, la izvoarele Rebriceii, și-a purtat în lumea acestei țări și în afara ei harul de necorectat.

Valentin Silvestru ne-a dăruit nouă atât de mult, de aceea noi trebuie să-i oferim măcar un gând. Marele nostru vasluian și român merită cu prisosință să fie în atenția noastră prin difuzia articolelor așternute ca niște secvențe grăitoare. Aceste rânduri își propun să fie o modestă contribuție la perpetuarea amintirii sale, dar și o trecere în revistă a principalelor momente din parcursul lumesc a acestui OM, care și-a dobândit partea sa de luminoasă eternitate.

Diversitatea preocupărilor și înfăptuirilor lui Valentin Silvestru, amplitudinea lor sunt imposibil de cuprins. Într-ună atitudine de cercetător și erudit, cât și aptitudini sensibile de om de literă și de artă. Înzestrat cu valoroase însuși - disciplină, meticulozitate, pasiune, spontaneitate, farmec, franchețe, cultură, talent, Valentin Silvestru și-a afirmat personalitatea biruitoare devenind un adevărat reper al culturii, calității artistice și bunului gust.

Toate epitele care i s-au acordat acestui om, hărăzită cu o capacitate creatoare extraordinară, de o cultură superioară, de jurnalist inconfundabil, critic de artă inegalabil, slujitor împătimit al teatrului, orator memorabil, scriitor rafinat și, mai presus de toate, promotor al răsunării, ni se par astăzi prea sărace față de ceea ce a reprezentat numele său în cultura românească.

Timpe de cinci decenii, Valentin Silvestru a îmbrățișat cele mai diverse genuri și modalități de exprimare, devenind o personalitate marcantă a vieții teatrale și a umorului de bună calitate, recunoscut ca autoritate în domeniul de largă recunoaștere națională și internațională. În metropolele lumii, era un ambasador al scenei naționale, totdeauna pregătit să infirmeze despre înfăptuirile noastre cu nimic mai puțin decât alte alore.

A început să fie pasionat de teatru din clipa în care a văzut primele spectacole, la Teatrul Național din Iași, la vârsta de 10 ani. Puternic impresionat de ceea ce înseamnă teatrul, începând din acel moment, virusul lui nu l-a mai părăsit niciodată. A trăit restul vieții cu dorința de a fi capabil să-l servească, în contact direct și permanent cu farmecul, bucuriile și măhnirile, cu emoțiile și dramele care fac existența de fiecare zi a teatrului.

A debutat în critica teatrală în timpul celei de a doua conflagrații mondiale și a răsunat să extragă din ea toată gloria posibilă. A vegheat solemn, ca o coloană de templu, la tot ceea ce se petrecea în viața zbuciumată a teatrului. Acesta i-a încredințat în schimb toate secretele lui, sala de teatru devenind biserică unde s-a recules și s-a închinat, pentru el și pentru noi. Prezența lui în viața teatrală a fost o garanție de inteligență, cultură și strălucire, deoarece Valentin Silvestru era o instituție, o uriașă construcție care aduna și mișca energii. Prezent de-a lungul deceniilor în publicații de cultură și artă prestigioase, neobosit cronicar al mișcării dramatice din țara noastră, autor cu larg impact asupra cititorilor, Valentin Silvestru și-a întregit imaginea de înaltă competență artistică. Condei adevărat, om cu vocație, a scris un număr considerabil de cărți, fără a lua în calcul miile de articole apărute în mai toate publicațiile importante.

Fin și atent observator al realității, Valentin Silvestru a fost pe deplin înzestrat cu umor și cu darul povestirii deopotrivă. Cartea a fost refugiu în și la care a trădit până în ultima clipă. Umorul jovial, inonia bonomă, maliția estompată le-a pus în opera beletristică. A presărat, din înălțimea planetei sale, o ploaie de schițe umoristice, unele roz, altele violet, strălucitoare de invenție, culoare și vivacitate. Importanțele culegeri de eseur, monografiile marilor actori, paginile de istoriografie teatrală și jurnalul de critică rămân documente în timp. Și, totuși, opera scrisă nu poate explica decât în parte amploarea prezenței sale culturale care a dominat jumătate de secol, dacă nu adăugăm opera sa nescrisă care l-a făcut, cu adevărat, indispensabil. A fost întotdeauna un neobosit inițiator în planul ideilor și un extraordinar organizator de energii culturale. Zecile de festivaluri și reuniuni teatrale, sutele de simpozioane, colocvii și serate, dezbaterile publice în presă, radio și televiziune, chiar convorbirile particulare s-au transformat cu timpul în operă teatrală. Din bogata sa moștenire teatrală și umoristică pe care ne-a lăsat-o, la loc de cinste se situează perenul Festival al umorului Constantin Tănase, de la Vaslui, care va purta de-a purturi în conștiința tuturor îndemnul tradițional al întemeietorului său.

Prof. Voicu Gelu Bichineț
Bibliotecar, Luciana Macovei

Biblioteca Județeană „Nicolae Milescu Spătarul” Vaslui

Meridianul
10 oct. 2024
pp. 1, 9

Sub zodia THALIEI
Valentin Silvestru - 100 de ani de la naștere

(continuare din pag. 2)

Valentin Silvestru era un perfecționist. A fost un adevărat model, mereu prezent și mereu activ, decis în afirmații ca și în negații. Ura medicocrititatea, combătea lipsa de profesionalism, era un judecător aspru, dar drept. A iubit cuvântul trimis direct la ființă, fraza strălucitoare, meșteșugit întoarsă. A iubit cu patimă teatrul și slujitorii săi, și-a iubit semenii și a făcut pentru ei nenumărate acte de cultură ca să-i vadă mai buni, mai omenoși, mai deștepti.

Era un optimist cronic, nu credea în tristețe, trăia surzând, convertindu-și măhnirile, dăruirile, ale lui și ale altora, în acel „medicament” gratuit pentru starea de bine, care este râsul. Nu-și făcea planuri și aștepta cu nerăbdare amurgurile de toamnă pentru a veni la Vaslui, unde se simțea acasă. Știa să se bucure de viață, deși n-a fost deloc cruțat de încercări. A fost mereu un luptător: s-a luptat cu oamenii și cu instituțiile, cu vremurile și cu împrejurările, cu necazurile vieții, cu dușmanii și cu prietenii și, poate în taină, cu sine însuși.

Despre Valentin Silvestru se poate scrie mult, dar, oricât s-ar spune, niciodată nu va fi de ajuns în raport cu ce a făcut el cu adevărat pentru teatrul românesc. Că a lăsat măturice scrisă despre o jumătate de secol de artă teatrală românească, o dovedesc cărțile sale. Că a format o serie întreagă de discipoli, că a descoperit și a promovat talente, se știe. Învățămintele lui au constituit pentru generații de artiști de toate vârstele un neprețuit îndrumar. Că a încurajat valoarea și a amendat impostura, s-a putut observa din întreaga lui carieră.

Ar fi multe și însemnate de spus despre omul care aducea zâmbete prin nenumăratele lui cărți de umor, despre dramaturg, despre reputatul teatrolog, prolificul traducător, cronicarul cu dreaptă cumpănă și gazetarul impecabil, despre Poșta veselă de la Radio București, emisiune faimoasă cândva ca și autoul ei.

Persoană de rară distincție, știind să îmbine atât de subtil respectul cu ironia, atent și apropiat de suferința altora, ascunzându-și cu desăvârșită măiestrie propriile frământări, omul acesta perfect echilibrat a fost urmărit de fatalitate. După ce a colindat întreg pământul, într-o seară, undeva aproape de casă, destinul îl pândea dintre roțile unui automobil. Din nefericire „timpul n-a mai avut răbdare”, lăsând prin trecerea sa în neființă un mare gol în critica teatrală românească.

A plecat dintre noi cu umor, ca să facă niște festivaluri celeste pentru mari artiști de acolo, care l-au chemat să îi lanseze în eternitate. Și, dacă acolo, Sus, lipsește un teatru, spiritul său îl va crea și tot dănsul va găsi susținători printre sfinții arhangheli să facă un ziar, unde să poată scrie mereu.

La împlinirea unui veac de la nașterea sa, ne plecăm frunțile cu îndatorire și neuitare, convinși fiind că nemurirea care i-a fost hărăzită a fost atinsă prin talent și muncă asiduă. Ajuns în teritorii pline de liniște, Valentin Silvestru se uită acum cu un binoclu magic spre Vaslui și spre melegurile sale natale și dorește să ne vadă mai buni, mai veseli, mai optimiști.

Prof. Voicu Gelu Bichineț
Bibliotecar, Luciana Macovei
Biblioteca Județeană „Nicolae Milescu Spătarul” Vaslui

Bibliografie:

Cine ai fost dumneata, domnule Valentin Silvestru?
Mircea Cavadiu. Reșița: Timpul, 1997.
Planeta Silvestru. Petre Bokor. București: Viitorul Românesc, 1998.
Umorul în literatură și artă: Glose istorice și teoretice. Valentin Silvestru. București: Meridian, 1988.
Jurnal de dramă al unui critic teatral: 1944-1984. Valentin Silvestru. București: Meridian, 1992. Vol. I 1992. Vol. IV. București: Palimpsest, 2006.

A apărut tipografic

EDITORIALE... ȘI VIAȚĂ

DUMITRU V. MARIN
Prof. Dr.

Valentia 1998, Oct. 2006